

Výuka v terénu z vyšší geodézie

Triangulace a trilaterace

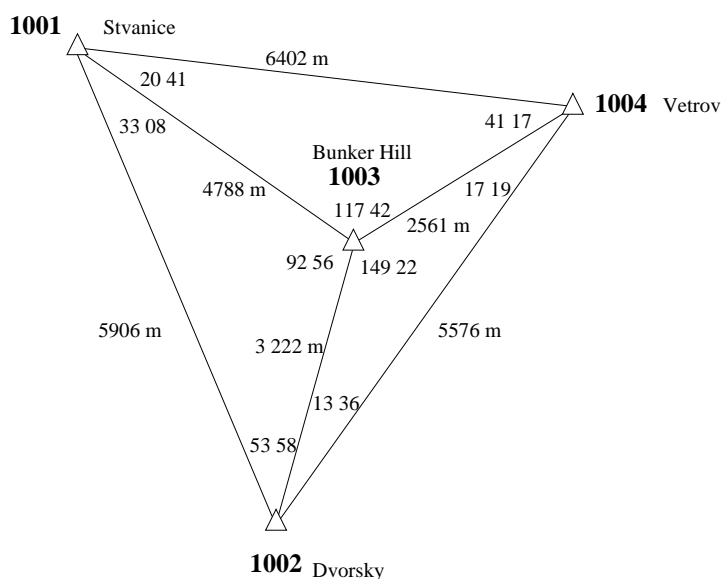
Staré Město pod Sněžníkem

2011

1 Popis úlohy

V rámci úlohy “Triangulace” budou metodami klasické geodézie (triangulace, trilaterace, astronomické určování azimutu) určeny souřadnice čtveřice bodů v systému JTSK rozmístěných podle obrázku v okolí Starého Města pod Sněžníkem.

Orientace sítě bude definována měřeními azimutu na bodech sítě. Vzhledem k obtížnosti určení zeměpisných souřadnic bodů sítě astromickými metodami budou souřadnice jednoho bodu v systému JTSK převzaty z úlohy GNSS.

Obrázek 1: Triangulační síť

Dalším výstupem úlohy bude součtová konstanta gyroteodolitu.

1.1 Měřické práce

Měřické práce jsou rozděleny do dvou dnů:

- triangulace, trilaterace, astronomické určování azimutu – celý den
- měření gyrotedolitem – 1/2 dne

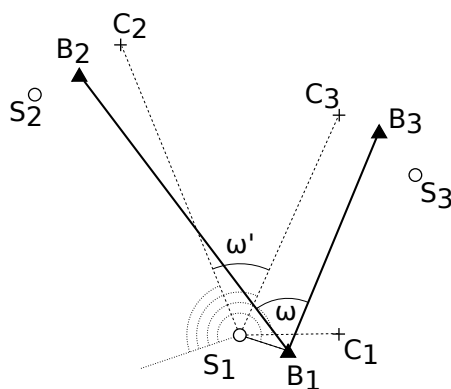
1.1.1 Triangulace, trilaterace, určení azimutu

Pro měřické práce se jedna skupina rozdělí na čtyři měřické čety o 2 nebo 3 členech. Každá četa obsadí jeden z bodů sítě, kde bude v průběhu dne provádět měření.

Měřická četa na přiděleném bodě provádí veškerá měření univerzálním teodolitem Leica TC1700.

- Z technických důvodů, aby bylo možno provádět zároveň triangulační a trilaterační měření (případně i GNSS měření), je postavení stroje a cíle pro úhlové měření excentrické, zatímco odrazné hranoly jsou umístěny na centru.
- Při dané konfiguraci bodů je možné na každém bodě měřit 3 vodorovné úhly, každý bude měřen nezávisle ve třech laboratorních jednotkách s dvojím cílením.
- Měření laboratorních jednotek budou registrována na paměťovou kartu. Měření první laboratorní jednotky pro každý úhel bude navíc zapisováno i do zápisníku.
- Délky mezi centry budou určovány nepřímou. Prostorová vzdálenost mezi centricky umístěnými hranoly bude vypočtena z excentricky měřené délky a údajů měřených v rámci centrační osnovy.
- Pro centraci měřených úhlů a délek musí být změřena centrační osnova. Centrační osnova bude měřena ve dvou skupinách a bude obsahovat směry na tři ostatní body sítě, na centr a excentrický cíl. Dále musí být určena vodorovná vzdálenost (resp. šikmá a zenitový úhel) exc. stanovisko – centr, exc. stanovisko – exc. cíl, centr – exc. cíl. Měření centrační osnovy jsou registrována na paměťovou kartu, do zápisníku je proveden schematický nakres situace na bodě (s patrnou vzájemnou polohou centru, exc. cíle, stanoviska a směrů na vzdálené body sítě).

V rámci centrační osnovy jsou měřeny i délky na vzdálené body (trilaterace).

Obrázek 2: Centrační osnova

- Délky na vzdálené cíle jsou měřeny v rámci centrační osnovy a poté ještě jednou během dne (za jiných atmosférických podmínek). Při měření délek je nutné zaznamenat teplotu (suchá, vlhká) a tlak v místě stanoviska a cíle pro výpočet fyzikálních korekcí.

- Při měření délek je třeba dbát na správné nastavení součtové konstanty hranolu. Hodnota fyzikální korekce (tzv. *PPM*) musí být nastavena na hodnotu 0, neboť výpočet fyzikální redukce bude prováděn až následně.

Veškeré výpočty jsou prováděny z dat pořízených všemi četai v rámci daného dne. Proto po ukončení měření každá měřická četa provede předzpracování měřených dat a výsledné údaje poskytne ostatním četai v souboru ve výměnném formátu, jehož popis je (nebo bude) uveden na webových stránkách. Je třeba dbát na správnost údajů!

Předzpracovaná data obsahují:

- centrační osnovu: zpracovaný zápisník osnovy vodorovných směrů a vodorovné vzdálenosti centr – exc. cíl, centr – exc. stanoviště
- tabulku šikmých vzdáleností „hranol – hranol“ včetně hodnot pro fyzikální redukci (t teplota, p tlak, e relativní vlhkost vzduchu) a výšek hranolů (h)

Č.b 1	Č.b 2	šikmá délka [m]	h_1 [m]	h_2 [m]	t_1 [°C]	t_2 [°C]	p_1 [torr]	p_2 [torr]	e_1 [%]	e_2 [%]
1001	1002	5912.123	1.510	1.356	18	22	652	660	80	81

1.1.2 Astronomické určování azimutu

Každá měřická četa určí azimut vybrané strany (excentrické stanoviště – excentrický cíl) pomocí měření na Slunce. Princip určení azimutu a postup výpočtu byl již vysvětlen v rámci předmětu KGD. Postup měření:

- Každý student provede měření ve dvou modifikovaných laboratorních jednotkách.
- V rámci jednotky se měří v obou polohách dalekohledu. V 1. poloze dalekohledu se měří postupně na cíl, levý okraj Slunce, pravý okraj Slunce (otáčí se strojem po směru hodinových ručiček). V 2. poloze je pořadí cíl, pravý okraj Slunce, levý okraj Slunce (proti směru hodinových ručiček).
- Pro měření času bude k dispozici ruční GPS přijímač, který ukazuje přesný čas UTC, ale není možné jej použít jako stopky. Proto pomocník vhodným způsobem odpočítává hlasitě sekundy a měřič sleduje ustanovkami pohyb Slunce. V celou sekundu měřič zastaví pohyb stroje a zaregistruje úhlové hodnoty a čas měření.
- Měření na oba okraje Slunce by měla probíhat krátce po sobě.
- Iniciativě se meze nekladou, můžete měřit ve více skupinách, případně v noci na Polárku.

Výstupem předzpracování je vypočtený azimut z každé osnovy. Výpočet provádí vždy měřič, který také odpovídá za správnost výsledků.

Měřil a vypočetl	Přibližný čas	Azimut [g]
Kuklíková	25.5.2011 9:32	123.1234
Vyskočil	25.5.2011 9:42	123.1240
Lukeš	25.5.2011 9:51	123.1244
Kuklíková	25.5.2011 15:17	123.1229
Vyskočil	25.5.2011 15:30	123.1246
Lukeš	25.5.2011 15:42	123.1235

1.1.3 Měření gyroteodolitem

Pomocí gyroteodolitu je určován azimut strany 1005 (tábor) – 1003 (Bunker Hill) (bod 1005 není zobrazen na obrázku 1 a nachází se na louce nad tábořem). Pro určení azimutu je potřeba znát tzv. součtovou konstantu gyroteodolitu. Protože konstanta použitého gyroteodolitu není známa, bude náplň úlohy opačná – z měření gyroteodolitem a známého azimutu strany (určeného ze souřadnic nebo astronomicky) bude určována hodnota konstanty.

Více informací k úloze podá vyučující během měření.

2 Výpočetní práce, technická zpráva

Výpočetní práce a zpracování technické zprávy provádí vždy dvě měřické čety dohromady: Štvanice a Dvorský vrch (označení *A*), Bunker Hill a Větrov (označení *B*). Výsledkem jsou proto dvě nezávisle vypracované technické zprávy z každého dne měření pro skupinu *A* a *B*.

Aby mohlo být zpracování provedeno, je potřeba:

- Každá měřická četa musí předzpracovat získaná data a umístit je na FTP server.
- Každá výpočetní skupina (*A*, *B*) si z FTP serveru stáhne všechna dostupná data pro daný den měření. Tato měření zpracuje.
- Každá výpočetní skupina si z FTP serveru stáhne RINEX soubory s měřením GNSS.

2.1 Zpracování GNSS měření

K dispozici jsou RINEX soubory:

- Získané měření na bodech sítě.
- Získané měření na statickém stanovišti v táboře.
- Měření stanice CSUM sítě CZEPOS.
- Měření stanice STAM geodynamické sítě GEONAS.

Uvedená měřená data postačují pro výpočet souřadnic bodů sítě v systému ETRS-89. Pro převod do JTSK a Bpv bude použito okolních bodů základního bodového pole s danými souřadnicemi v obou systémech ETRS-89 a JTSK (Bpv). Převod bude proveden pomocí **shodnostní** prostorové Helmertovy transformace. Shodnostní transformace s lokálním klíčem je nezbytná, aby nedocházelo k deformaci sítě a aby bylo možné výsledky porovnat se souřadnicemi určenými z terestrických měření.

Požadované výsledky:

- Protokol o zpracování GNSS měření (vektory, souřadnice v ETRS-89, ...).
- Přehled bodů použitých pro výpočet transformace (souřadnice).
- Protokol o výpočtu transformačního klíče (směrodatné odchylky, odchylky dN/dE/dH na identických bodech, parametry transformace, ...).
- Výsledné souřadnice v JTSK (Bpv).

Výsledky budou uvedeny v stručné **samostatné** technické zprávě odevdávané v elektronické podobě ve formátu PDF.

Pro zpracování měření získaných v rámci triangulace je potřeba znát přibližné souřadnice bodů sítě. Pro urychlení výpočtů převezměte výsledné souřadnice ze zpracování GNSS měření.

2.2 Zpracování terestrických měření

Úkolem je vypočítat rovinné souřadnice bodů sítě a jejich charakteristiky přesnosti na základě měřených terestrických dat. Dále je třeba porovnat výsledky s výsledky získanými pomocí GNSS.

Požadované výstupy v technické zprávě:

- Technická zpráva (popis úlohy, použité postupy, ...).
- Zápisníky (tabulky; výsledky předzpracování měřených údajů).
- Tabulky dokumentující redukce měřených délek (fyzikální, matematická redukce). Pro redukce délek použijete výšky získané pomocí GNSS.
- Tabulky dokumentující redukce měřených úhlů (centrace, směrové korekce).
- Tabulky dokumentující určení azimutů jednotlivých stran.
- Popis způsobu stanovení vah měřených veličin vstupujících do vyrovnání.
- Protokol o vyrovnání sítě.
- Porovnání výsledků získaných z terestrických měření a pomocí GNSS. Posouzení rozdílů (rozdíly v rozměru sítě, orientaci, ...).
- Náčrt sítě (případně zakres do mapy).
- Určená hodnota konstanty gyroteodolitu.

Technická zpráva dokumentuje použité postupy, prostředky, výsledky. Zpráva obsahuje další údaje požadované zadavatelem. Nicméně obsahem technické zprávy není výpis vzorců. Například stačí konstatovat, že výpočet byl proveden pomocí metody nejmenších čtverců, je zbytečné uvádět vzorce.

Výsledná technická zpráva bude odevzdána ve svázané podobě s popisovým polem na čelní straně a opatřena na začátku obsahem pro snadnou orientaci. Náležitá úprava je důležitou charakteristikou technické zprávy.

3 Další informace

Převod měřeného směru na referenční elipsoid

K převedení naměřeného úhlu na referenční elipsoid je třeba zavést tři korekce pro směry vytvářející měřený úhel:

Korekce δ_1 z rozdílu tížnice a normály k elipsoidu je počítána ze vzorce

$$\delta_1 = -(\xi \sin \alpha - \eta \cos \alpha) \cot z, \quad (1)$$

Ve vzorci (1) jsou ξ a η meridiánová a příčná složka tížnicové odchylky Θ v bodě P , α je azimut záměry a z její zenitový úhel.

Korekci δ_2 z výšky cíle nad elipsoidem (z nadmořské výšky) počítáme ze zjednodušeného vzorce

$$\delta_2'' = 0,108 H_{2(km)} \cos^2 \varphi \sin 2\alpha. \quad (2)$$

Korekci δ_3 azimutu (směrníku) normálového řezu na azimut (směrník) geodetické čáry počítáme ze zjednodušeného vzorce

$$\delta_3'' = -0,028 \cos^2 \varphi \sin 2\alpha \left(\frac{s_{km}}{100} \right)^2. \quad (3)$$

Uvedené korekce $\delta_1, \dots, \delta_3$ jsou pro délky stran $s < 10$ km velmi malé, a lze je proto zanedbat.

Převod měřeného směru na přímou spojnici v rovině Křovákova zobrazení

Pro tento převod se používá vzorec

$$\delta_{12}'' = (D_2' - D_1') \left(2K_1 \frac{R_2}{R_1} + K_2 \frac{R_1}{R_2} \right), \quad (4)$$

kde

$$K_i = \frac{\sin S_o - \sin S_i}{6 \sin S_o} \doteq 5,3145 \cdot 10^{-9} \Delta R_i + 2,045 \cdot 10^{-15} \Delta R_i^2,$$

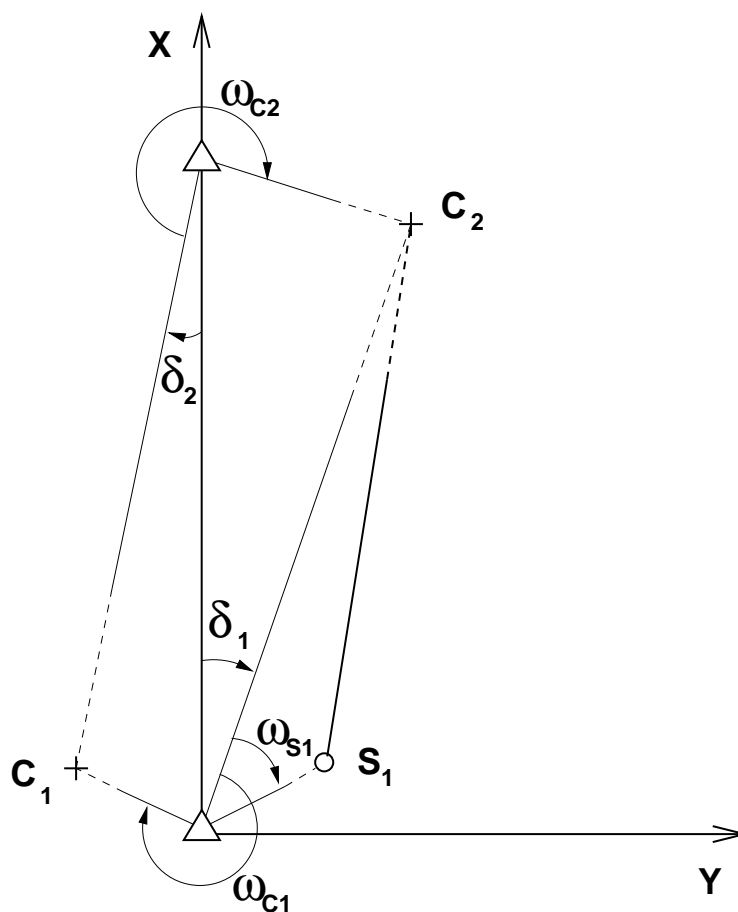
$$\Delta R_i = R_i - R_o, \quad R_o = 1\,298\,039,0046 \text{ m}, \quad R_i^2 = Y_i^2 + X_i^2, \quad D_i' = \arctan \frac{Y_i}{X_i}.$$

Pro opačný směrník platí

$$\delta_{21}'' = -(D_2' - D_1')'' \left(K_1 \frac{R_2}{R_1} + 2K_2 \frac{R_1}{R_2} \right).$$

Centrace měřených směrů

Protože stanovisko i cíl jsou excentrické, je nutno změřit centrační prvky a osnovu měřených směrů před dalším zpracováním centrovat. Jedno z možných řešení opravy měřeného směru S_1C_2 je naznačeno na obrázku 3.

Obrázek 3: Centrace úhlů (trojúhelník – centr; S, C – excentrické stanovisko a cíl)

Pro souřadnice bodů S_1, C_1, C_2 ve zvolené místní soustavě souřadnic platí:

$$X_{S1} = e_{S1} \cos(\delta_1 + \omega_{S1}) \quad (5a)$$

$$Y_{S1} = e_{S1} \sin(\delta_1 + \omega_{S1}) \quad (5b)$$

$$X_{C1} = e_{C1} \cos(\delta_1 + \omega_{C1}) \quad (5c)$$

$$Y_{C1} = e_{C1} \sin(\delta_1 + \omega_{C1}) \quad (5d)$$

$$X_{C2} = e_{C2} \cos(\delta_2 + \omega_{C2}) + s \quad (5e)$$

$$Y_{C2} = e_{C2} \sin(\delta_2 + \omega_{C2}) \quad (5f)$$

Úlohu je třeba řešit iterativně. V první iteraci lze položit směrníky δ_1, δ_2 rovny nule. V dalších iteračních krocích je lze vypočítat ze souřadnic. Výsledná oprava měřeného směru S_1C_2 je záporně vzatý směrník této strany v místní souřadnicové soustavě.

Poznámka: uvedený postup centrace neplatí zcela, neboť centrační prvky jsou ve skutečnosti měřeny na excentrickém stanovisku. Avšak snadnou úpravou obdržíte postup správný.

Fyzikální redukce délek

Fyzikální redukce se určí z měřených hodnot tlaku, teploty a vlhkosti pomocí nomogramu nebo tabulek připravených pro daný typ dálkoměru nebo z rovnice

$$D = D_{mer} (1 + \Delta D \cdot 10^{-6})$$

$$\Delta D = 280,2096 - 295,8193 \cdot \frac{p}{760} \cdot \frac{1}{1 + t \cdot \alpha} - \frac{5,5 \cdot 10^{-2}}{1 + t \cdot \alpha} \cdot e$$

kde p je atmosférický tlak v mmHg (torr), t je teplota vzduchu ve °C, e je relativní vlhkost vzduchu v %, $\alpha = 1/276,16$.

Matematická redukce délek

1. Oprava z refrakce:

$$d' = 2r \sin \frac{D'}{2r}, \quad r = R/k,$$

kde k je tzv. refrakční koeficient. Pokud není k dispozici jiná hodnota, uvažujeme $k = 0,13$.

2. Převod na délku přímé spojnice v rovině kartografického zobrazení:

Známe-li přibližné hodnoty elipsoidických souřadnic bodů sítě, můžeme délku d_{JTSK} vypočítat následujícím postupem:

- Z přibližných hodnot $\varphi^o, \lambda^o, h^o + h_T$ vypočteme souřadnice bodů v rovině Křovákova zobrazení a délku přímé spojnice d_{JTSK}^o obrazů těchto bodů. Veličina h_T značí výšku postavení dálkoměru resp. odrazných hranolů.
- Po převodu $\varphi^o, \lambda^o, h^o + h_T$ na provoúhlé prostorové souřadnice můžeme vypočítat prostorovou vzdálenost d_{XYZ}^o odpovídající přibližným polohám bodů.
- Výslednou délku d_{JTSK} vypočteme z následujícího vztahu

$$\frac{d_{JTSK}}{d_{JTSK}^o} = \frac{d_{mer.}}{d_{XYZ}^o}.$$